

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/280/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114224731
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114224731.3

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: S. P., bytom T., ul. S. XXX/X, zastúpený JUDr. Matejom Valjentom, advokátom so sídlom v Partizánskom, ul. Jesenského 232, proti odporcom: 1. Q. J., bytom T., ul. D. XXXX/XX, 2. T. J., bytom T., ul. D. XXXX/XX, obaja odporcovia zastúpení JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, ul. Palackého 85/5, o návrhu na povolenie obnovy konania, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a .

II. Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcom v 1. a 2. rade trovy konania vo výške 235,95 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 10.11.2014 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporcom domáha, aby súd rozhodol o povolení obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 15C/176/2011. Tento návrh odôvodnil skutočnosťou, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 15C/176/2011-101 zo dňa 18.06.2013 tento súd rozhodol, že Zmluva o úvere zo dňa 03.11.2009 a Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 03.11.2009, ktoré uzatvoril navrhovateľ s odporcami, sú neplatné. Odvolací súd tento rozsudok potvrdil. Návrh na obnovu konania podáva v zmysle § 228 ods.1 písm.a/, písm.b/ Občianskeho súdneho poriadku, v zákonnej trojmesečnej lehote, ktorá mu začala plynúť dňa 14.10.2014, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudku odvolacieho súdu. Najzásadnejšou skutočnosťou je, že navrhovateľ môže predložiť dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom prvostupňovom konaní, a ktorý môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie. Ide o potvrdenie o prijatí hotovosti v sume 20.000 eur odporcami, ktoré vlastnoručne podpísali (príjmový pokladničný doklad). Takisto aj potvrdenie o zaplatení hotovosti v sume 20.000 eur navrhovateľom odporcom (výdavkový pokladničný doklad). Tieto potvrdenia obsahujú hodnoverné informácie o tom kto, kedy, komu a s akým účelom uhradil sumu v konkrétnej výške. Tieto dôkazy nemohol navrhovateľ predložiť skôr, pretože ich nemohol nájsť, hoci ich hľadal na všetkých miestach, na ktorých sa mohli nachádzať. Až neskôr, keď triedil nepotrebné veci v rámci upratovania ich našiel. Tieto potvrdenia preukazujú, že navrhovateľ dňa 03.11.2009 vyplatil odporcom sumu vo výške 20.000 eur, ktorá predstavuje sumu úveru. Prvostupňový súd určil úverovú zmluvu za neplatnú, pretože mal za preukázané, že suma 20.000 eur bola vyplatená skôr, ako došlo k podpisu úverovej zmluvy. Následne ako neplatnú určil aj zmluvu o zriadení záložného práva, z dôvodu jej akcesorickej povahy k úverovej zmluve. K nesprávnemu záveru dospel súd na základe výpovedí odporcov a ich dcéry. V ďalšom texte pomerne rozsiahlo poukazoval na nesprávny postup súdu pri dokazovaní, na nesprávne zistený skutkový stav, na nevierohodnosť výpovede svedkyne, na porušenie zásady rovnosti účastníkov konania, na odňatie možnosti konať pred prvostupňovým súdom v pôvodnom konaní a takisto na nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Takisto argumentoval proti správnosti rozhodnutí súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu a namietal ich nespravodlivosť. Záverom navrhol aj odklad vykonateľnosti rozhodnutia vo veci podľa § 233 Občianskeho súdneho poriadku.

Obom odporcom bol návrh doručený dňa 12.03.2015. Odporcovia sa k návrhu vyjadrili písomne dňa 08.04.2015 prostredníctvom ich právnej zástupkyne. V ňom uviedla, že predloženie kópie pokladničného dokladu považujú odporcovia za špekulatívne a účelové. Avšak ani tento doklad nemôže na rozhodnutí súdov nič zmeniť a priniesť pre navrhovateľa priaznivejší výsledok. Krajský súd v Trenčíne sa k predloženému príjmovému dokladu vyjadril tak, že skonštatoval, že predloženie tohto dokladu nemá žiadny zásadný vplyv na prípad a nie je dôvodom na zmenu rozhodnutia v neprospech odporcov. Preto je návrh na obnovu konania nedôvodný.

Za účelom rozhodnutia o návrhu navrhovateľa súd nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnili účastníci konania, ani právny zástupca navrhovateľa, ktorý požiadal súd o odročenie pojednávania. Vzhľadom k tomu, že žiadosť o odročenie pojednávania nespĺňala náležitosti riadnej žiadosti (okrem iného nebol ani dodatočne preukázaný uvádzaný dôvod na odročenie), súd pojednávanie neodročil a vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu v zmysle § 101 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku.

Právna zástupkyňa odporcov na pojednávaní uviedla, že sa plne pridržiava svojho písomného stanoviska, ktoré bolo súdu doručené. Súdy v pôvodnom konaní, prvostupňový, ako aj odvolací, rozhodli v merite veci správne. Dôkazy, ktoré majú byť dôvodom na obnovu konania boli predložené aj v pôvodnom odvolacom konaní a podľa jej názoru navrhovateľ si podal návrh na obnovu konania, pretože zmeškal lehotu na podanie dovolania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 15C/176/2011-101 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/770/2013-147. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil pre rozhodnutie súdu podstatný skutkový stav, na ktorý následne aplikoval ustanovenia nižšie uvedených právnych predpisov.

Okresný súd Trenčín právoplatným rozsudkom č.k. 15C/176/2011-101 zo dňa 18.06.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.10.2014 rozhodol o návrhu, ktorý ako navrhovateľa podali odporcovia tak, že určil, že zmluva o úvere zo dňa 03.11.2009 uzatvorená medzi navrhovateľmi ako dlžníkmi a odporcom ako veriteľom je neplatná. Takisto určil, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 03.11.2009 uzatvorená medzi navrhovateľmi ako záložcami a odporcom ako záložným veriteľom, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v k. ú. Trenčín a to k bytu č. 30 na 7. poschodí bytového domu súp. č. 2746 postavenom na pozemku parc. č. 2180/42 a spoluvlastníckeho podielu 73/2081 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. 2746 a na pozemku parc. č. 2180/42, všetky nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností pre k. ú. Trenčín na LV č. 6804 je neplatná. V uvedenom konaní vystupoval navrhovateľ ako odporca. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/176/2013-147. V odôvodnení tohto rozsudku odvolací súd uviedol, že odporca po predložení veci krajskému súdu predložil podľa § 205a O.s.p. ďalší dôkaz, a to príjmový pokladničný doklad zo dňa 03.11.2009, ktorý odporca nemohol predložiť skôr v konaní pred súdom prvého stupňa z dôvodu, že tento nemohol nájsť, hoci ho hľadal na všetkých miestach, kde predpokladal, že by sa mohol nachádzať, a preto sa domnieval, že ho stratil a našiel ho až pri upratovaní osobných dokladov. Následne odvolací súd uviedol, že v prejednávanej veci je z obsahu doplnených dôvodov odvolania zrejmé, že odporca uplatňuje nový dôkaz, a to príjmový pokladničný doklad, s odkazom na písmeno d/ (účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť dôkaz do rozhodnutia súdu prvého stupňa). V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že odvolací súd by sa mohol zaoberať takýmto dôkazom a najmä posudzovať, či účastník konania bez svojej viny nemohol označiť dôkaz alebo predložiť tento do rozhodnutia súdu prvého stupňa len vtedy, ak by bol uplatnený v rámci lehoty na odvolanie. Ustanovenie § 205a totiž umožňuje predložiť, na rozdiel od ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa len výnimočne, a to v rámci odvolania, s uplatnením dôvodov podľa § 205 ods. 2 O.s.p.. Existencia takéhoto dôkazu nemôže mať za následok predĺženie možnosti na doplnenie dôvodov odvolania v rozpore s ust. § 205 ods. 3 O.s.p.. Na takto uplatnený dôkaz preto odvolací súd nemohol prihliadať.

Podľa § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 230 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 234 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí. Ak súd zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie.

Obnoviť právoplatne skončené konanie je možné aj na základe rozhodnutia súdu o povolení obnovy konania. Takýmto rozhodnutím súdu je možné na základe zákona prelomiť princíp právnej istoty, ktorý je imanentnou súčasťou princípu právneho štátu. Zákonodarca pripustil možnosťou použitia mimoriadnych opravných prostriedkov, ktorými sú dovolanie, mimoriadne dovolanie a obnova konania, narušiť takto konštituovaný, resp. deklarovaný právny stav. Rozhodnutiami vydanými po využití týchto mimoriadnych opravných prostriedkov je možné nanovo deklarovať, resp. konštituovať právny stav medzi účastníkmi konania. Je však potrebné zdôrazniť, že vo všeobecnosti pre použitie mimoriadnych opravných prostriedkov platí, že sú prípustné iba vo výnimočných prípadoch. Európsky súd pre ľudské práva so sídlom v Štrasburgu v rámci svojej rozhodovacej praxe už viackrát vyslovil nezlučiteľnosť mimoriadneho opravného prostriedku s princípom právnej istoty. V záujme zabezpečenia čo najmenšieho počtu zásahov do princípu právnej istoty, zákonodarca obmedzil právo na využitie mimoriadnych opravných prostriedkov len na určité prípady. Pri obnove konania má účastník právo navrhnúť povolenie obnovy konania len v prípadoch uvedených v § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku za splnenia podmienok uvedených v § 230 Občianskeho súdneho poriadku. Podmienkami prípustnosti každého návrhu na obnovu konania sú: spôsobilý predmet, voči ktorému návrh smeruje, zákonný dôvod obnovy, o ktorý sa návrh musí opierať, lehoty, počas ktorých musí byť návrh na obnovu konania podaný, osoba spôsobilá k podaniu návrhu, osobitné náležitosti návrhu na obnovu konania a príslušnosť súdu k prejednaniu návrhu na obnovu konania.

Ako rozhodujúci dôvod na povolenie obnovy konania navrhovateľ uvádza, že môže predložiť dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom prvostupňovom konaní, a ktorý môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie. Ide o potvrdenie o prijatí hotovosti v sume 20.000 eur odporcami, ktoré vlastnoručne podpísali (príjmový pokladničný doklad) a ako aj potvrdenie o zaplatení hotovosti v sume 20.000 eur navrhovateľom odporcom (výdavkový pokladničný doklad). Podľa navrhovateľa tieto potvrdenia obsahujú hodnoverné informácie o tom kto, kedy, komu a s akým účelom uhradil sumu v konkrétnej výške. Tieto dôkazy nemohol predložiť skôr, pretože ich nemohol nájsť, hoci ich hľadal na všetkých miestach, na ktorých sa mohli nachádzať. Až neskôr, keď triedil nepotrebné veci v rámci upratovania ich našiel.

V tejto súvislosti súd uvádza, že táto skutočnosť nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku a ani podľa § 228 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku. O možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, teda o dôvod na povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku ide vtedy, keď účastník v pôvodnom konaní síce označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak ním navrhnuté dôkazy nemohol súd vykonať z dôvodu prekážok objektívneho charakteru. Ustanovenie

§ 228 ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku sa vzťahuje na prípady, v ktorých účastník konania tieto dôkazy voči súdu v pôvodnom konaní použil (dôkazy označil a navrhol ich vykonanie), nemohli byť ale súdom vykonané preto, lebo tomu bránila nejaká objektívna prekážka. V danom prípade táto skutočnosť, teda že tieto dôkazy nemohli byť objektívne vykonané, preukázaná nebola a navyše ani nebola tvrdená.

O dôvod na povolenie obnovy konania nejde ani podľa § 228 ods.1 písm.a/ Občianskeho súdneho poriadku. Skutočnosť, že navrhovateľ našiel pri upratovaní dôkaz, ktorý nepredložil v pôvodnom konaní, nie je dôkazom, ktorý bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Je zrejmé, že navrhovateľ si sám zavinil nepredloženie navrhovaných dôkazov, pretože nimi disponoval, ale nevedel ich nájsť. Našiel ich až po vyhlásení dokazovania za skončené a predložil ich odvolaciemu súdu v pôvodnom konaní, ktorý sa týmito dôkazmi, z dôvodov ktoré uviedol, odmietol zaoberať.

V tejto súvislosti súd považuje za potrebné uviesť, že pre sporové občianske súdne konanie platí tzv. zásada kontradiktórnosti konania a z nej vyplývajúca zásada povinnosti unesenia dôkazného bremena, ktorá zaťažuje toho účastníka konania, ktorý tvrdí určitú skutočnosť, pre ktorú neplatí pravidlo, že sa nemusí dokazovať. Jej podstatou je povinnosť účastníka preukázať svoje tvrdenie, na základe ktorého sa dovoľáva použitia nejakej právnej normy a právneho následku z nej vychádzajúceho. Neunesenie dôkazného bremena má za následok procesný neúspech toho účastníka konania, ktorého zaťažuje. Táto povinnosť unesenia dôkazného bremena je dôležitá pre zachovanie nestrannosti súdu, teda aby tento nerozhodoval iba na základe tvrdenia jedného účastníka proti opačnej procesnej strane, účastníkovi. Súd následne rozhodne podľa dôkazov, ktoré sú navrhované a je ich potrebné vykonať. Výsledkom riadneho vykonania takéhoto dokazovania je zistený skutkový stav, resp. zistená skutočnosť. Táto nemusí byť totožná s objektívnou skutočnosťou, avšak pre rozhodnutie súdu je rozhodná iba táto zistená skutočnosť. Občiansky súdny poriadok zakotvuje účastníkovi konania procesné práva, ktoré mu umožňujú participovať na zistení skutkového stavu, ovplyvňovať jeho výsledky a priebeh, a to predovšetkým právom označiť či predložiť dôkazný prostriedok, resp. dôkaz. Tieto práva však nie sú časovo neobmedzené, a to z objektívnych dôvodov, napr. pre možnosť rozhodnutia vo veci, pre hospodárnosť konania. Takéto obmedzenie predstavuje napr. § 120 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku a § 118a ods.1, ods.2 Občianskeho súdneho poriadku. Nevyužitie týchto procesných práv nemôže byť naprávané účastníkom konania využitím mimoriadnych opravných prostriedkov z dôvodov, ktoré zákon neuvádza. Takýto postup totiž nevyhnutne narúša právnu istotu, založenú rozhodnutím súdu vo veci samej.

Ďalšie navrhovateľom uvádzané skutočnosti v návrhu na obnovu konania takisto nie sú dôvodmi na povolenie obnovy konania. Súd konštatuje, že z väčšej časti návrhu na obnovu konania sa navrhovateľ zaoberá nesprávnosťou postupu a rozhodnutia súdu v pôvodnom konaní, a takisto nesprávnosťou postupu a rozhodnutia odvolacieho súdu. V tejto súvislosti súd uvádza, že návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy v pôvodnom konaní. Na nápravu týchto nesprávností slúžia iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V danom prípade navyše na základe odvolania navrhovateľa prebehlo aj odvolacie konanie.

Návrh navrhovateľa na obnovu konania nie je dôvodný už len pre vyššie uvádzané skutočnosti. Súd však považuje za potrebné uviesť aj to, že podľa jeho názoru nie je možné navrhovať obnovu konania, ak účastník disponoval dôkazom v čase, kedy návrhom na obnovu konania napadnuté rozhodnutie nebolo právoplatné, tak ako je tomu v prejednávanom prípade. Ak sa odvolací súd odmietol zaoberať dôkazom, ktorý predložil v odvolacom konaní a navrhovateľ s týmto postupom odvolacieho súdu nesúhlasil, mohol prípadne využiť svoje právo podať dovolanie, čo však zo súdu neznámych dôvodov neurobil.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je nadbytočné skúmanie ďalšej kumulatívnej podmienky pre povolenie obnovy konania, a to skúmanie toho, či návrh bol podaný v subjektívnej trojmesačnej lehote, ktorá začala plynúť od toho času, keď sa navrhovateľ dozvedel o dôvode obnovy, alebo od času, keď ho mohol uplatniť. Táto skutočnosť by vzhľadom k neexistencii dôvodu na povolenie obnovy konania neprivedila iné rozhodnutie súdu.

Z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal existenciu zákonného dôvodu na povolenie obnovy konania, súd návrh navrhovateľa na obnovu konania zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporcovia boli v konaní plne úspešní a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť účelné trovy konania odporcov, ktoré pozostávajú z trov ich právneho zastúpenia.

Trovy právneho zastúpenia si odporcovia vyčíslili v zákonnej lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku prostredníctvom ich právnej zástupkyne v podaní zo dňa 30.07.2015, a to vo výške 235,95 eur. Tieto pozostávajú z odmeny za vykonané úkony právnej služby, a to: príprava a prevzatie zastúpenia odporcov zo dňa 30.03.2015, písomné podanie vo veci samej na súd - vyjadrenie zo dňa 30.03.2015 a účasť na pojednávaní dňa 28.07.2015.

Za každý z vyššie uvedených úkonov právnej služby patrí právnej zástupkyňi odporcov podľa § 11 ods.1 písm. a/, § 13a ods.1 písm. a/, c/, d/, vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len „vyhláška“, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny, určenej podľa § 11 ods.1 písm. a/ vyhlášky, teda vo výške 1/13 výpočtového základu pre príslušný kalendárny rok, pretože predmetom konania je právo, ktorého hodnotu možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Výpočtový základ v roku 2015 bol vo výške 839 eur. Základná sadzba tarifnej odmeny tak potom predstavuje sumu 64,53 eur. Ku každému z úkonov právnej služby patrí právnej zástupkyňi odporcov podľa § 16 ods.3 vyhlášky aj režijný paušál - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý.

Pri poskytnutých úkonoch právnej služby právna zástupkyňa odporcov zastupovala oboch odporcov, preto súd na rozhodnutie o odmene za tieto úkony právnej služby aplikoval § 13 ods.2 vyhlášky. Podľa uvedeného ustanovenia základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Preto odmena za tieto úkony právnej služby zodpovedá 100 % z odmeny, t.j. ako v prípade odmeny za úkon právnej služby poskytnutý pre jedného klienta. Celkovú výšku odmeny spolu s režijnými paušálmi súd určil v sume 243,93 eur (193,59 eur + 50,34 eur).

Vzhľadom k tomu, že odporcovia si náhradu trov právneho zastúpenia uplatnili len vo výške 235,95 eur, súd rešpektujúc zásadu iudex ne eat ultra petita partium - sudca nech nejde nad návrhy strán, vyjadrenú v ustanovení § 153 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, priznal odporcom trovy konania nimi uplatnené.

Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadal aj na § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, avšak dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto konaní podľa názoru súdu nie sú dané.

V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je navrhovateľ povinný nahradiť odporcom trovy konania zo zákona na účet ich právnej zástupkyne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde. Odvolanie musí obsahovať označenie rozhodnutia proti ktorému odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ

domáha. Odvolanie musí byť vlastnoručne podpísané a datované. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne.